

עין משפט
גר מצוה

צמח א ב חיי קרב מלך
שמיטה בל י:
ק ג חיי קרב מלכות
שמיטה הלכה ח:
קד ד חיי שם בל ו:
קב ה חיי שם בל ו:
י [חיי שם בל ו]:
קג ז חיי שם הלכה ט
ופיד מלך חשד
שז וז"ל הלכה ו:

רבינו חננאל

[illegible]

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

אין שבעיות מתחלל אלא דרך מקה. והא דמנא לעיל (דף נט.) ואם מזה יאמר מעות הללו מחוללן על פירות שיש לי בזית קנסא בעלמא דפרישית לעיל: **אבקה** ש"י שבעיות. עיקר חסור צעדות קרקע כגון חרישה חרישה אבל משא ומתן אינו אלא עשה

עגלתה דלאלה ולא לקחורה ושונם
זה מפשע בפרק קמא דקדושים (דף כ.)
לפוק מוכר את מטלטליו ואת ביתו
והוא עלתו בנות משא ומתן כל יום
מדה כנגד מדה: על חין אין
פתיחא דיי. במעשר שי חוק לירושלים
אשר דכירושלים מותר לקטת ממנו
במהם לעזי משעם כדמוכח פירק
קמא דמעשר שי ועוד ממדיין
במקון דלי לא תימא הכי מעשר מעשר
ממש והא כמיז וזרת הכסף בדרך
לעומר היאך מתחלה על בניהם היה
שער כלל מאי מעשר מעשר מעשר
משמע בדיחא דאשר חוק לירושלים
דמדיימי עלה קרא דזרת הכסף
והוא למתלה שרי ר"מ לחלל
בדקתי והיה תופסתא דשביעית
לחד שביעית דלחד מעשר שי מחללין
אחור על היה ופוק ועל בניהם בעלת
מוס דברי רבי מאיר ותומכים אומרים
לא אמרו אלל שחוטין ומחללין
למתלה מעשר והא דקמא הכא
ממחללין דמשמע דיעבד כדאמר בריש
ההב (ב"מ דף מה:) ממחללין ואין
ממחללין מינעי ליה משום רבותא
דבנק נקט לה דמחללין דיעבד אין
ממחללין על חין ותימה דברש
ההב (שם דף מד:) משמע בין לב"ש
בין לב"ה דטיבעא אפירא לא מחללין
גבי פלוגתא דלא יעשה אדם סלעים
דיגרי וכן ואל דהא מיירי ע"מ
לבעלתו ולאולל בירושלים ופלוגתא
היא בירושלמי פ"ק דמעשר שי ים
שזוקר אפילו על מנת לבעלתו ומוקי
פלוגתא דר' מאיר ורבנן דהא
דבדאי ותימה דמאוס גזירה דהא
דשמיא יגדל במס דעדים לא הוי לן
למימר אין ממחללים דיעבד כדמשמע
בריש ההב גבי פלוגתא דלא יעשה
אדם סלעים דיגרי וכן דפריך בשלמה
לכך לישא דלמחר מדאורייתא משא
שי ורבנן הוא דגזרי דקו שמיא
יעשה עליומי הייט דקמי יעשה ולא
יעשה אלל להך לישא דלמחר
דאורי' פליגי ממחללין ולא ממחללין
מינעי על משמע דמאוס גזירה דרבנן
לא אמרין אין ממחללין דיעבד וי"ל
דאין ממחללין דהא הייט שיחור
דימיס למקומן כדאשכחן דכוותיה ב'פ'
האיש מקדש (קדושים יו.) שמיא
יגיד פה עדרים. פירק האיש מקדש

(קדושין דף נה: וס) דמיא און לוקחין בהמה במעות מעשר שי מירש שס בקווערס שמה הכחיש ולא היה לו לפרש כן אלא בדמפרש שעתה הכה שמה יגדל עדרים ואפילו ר"מ לא פליג אלא בזכרים אבל בנקבות לא בדקאמרינן ואמפרש בירושלמי דזכורים פליגי אלא בזכרים וזכרים אפילו נקבות ותימה לדעת דלמרי ואם לקח בשבוע יחזור דמים למקום במזיד תעלה ואחלל במקום וי"ל דלמרי כמו שמפרש ר' יהודה הס דכ"א במחביון ולקחו מתחלתו לשם שלמים (א) היט נקבה כדמיא בצילה (דף כ.) לזו לא גורין עידע שמה יגדל ויאלו דווקא לקחו לשם שלמים דלפי' כספס נמי כיון שזי מחביון דכל לא ממעט אלא דווקא מחביון תהא מעות מעשר שזי לחביון דהכל בעלי חיים חמי רבי יהודה ביסמין פוסמסחי ביו שבוג ביו

[illegible]

היה ששוה בכל אדם
ואינה שוה לכל אדם
לאכלה ולא למלוגמא
לאכלה ולא לעשות
כ"י ויס' דא' רבנן
ובכסותא אמר רב
מתחללת אלא דרך
בין דרך מקח בין דרך
דכתיב יבשנת היוכל
כי המכרו ממכר דרך
כ"י ויוחנן מ"ט דכתיב
קדש בין דרך מקח
עית בין דרך מקח בין
לא כי תמכרו ממכר
לית לברך יוסי בר

במלן כר' יוסי: דלא ממעט אלה
הנאה שצ"ה שיה בכל ויכ' נמי
אינן אלא לזרז חוץ לאקטסין ויטעו
תמלי דלעיל דלברנן לא תהבא שצ"ה
אלא דכבר שהנאמו וציעורו שיה
דדשינן ליה נמי הכי ויהיה שבת
האקד' ויהבא דכבר שהוא לכס דומיא
ללאכלה שהנאמו וציעורו שיה ויהיה
צעים ורבי יוסי דרש הכי ויהיה
שבת האקד' ויהבא כ"לוי' שהנאמו שיה
כ"י דאם ואפילו ע"ס להקפא:
צ"ל שצ"ה שפדיון **מפתלתל**. לתפוס דמיה
בקדושתא אלא דרך מקח שצ"ה
זהו תמכרו אבל לא ע"י חילול יומר
הכי פירות הללו ממוחלן על מעות
האלו כדרך שפדיון הקדשות: **שצ"ה**
סיוכל. שצ"ה ויבין חדא איא:
וספיק ליה **ויס' תמכרו ממכר**.

בר חנינא בוא וראה
שביעית וכו' אדם
יעית לסוף מוכר את
שנאמר בשנת היובל
אחזתו וסמך ליה וכו'
וגו' ור' אלעזר האי
ביד ליה מיבעי ליה
קדש מה קדש תופס

[illegible]

בשר. שהדמים יואכלו לחיות ע"י פדים בדמיוס" שן קודם דלא כחיי חסיה אלא בפירות ענמן: **ופרי ענמן.** פרי הראשון אסור לנהוג בענמו חול אלא קדושה שביעית עליו: **מסחלין.** משמע דרך חילול כדפדיה ולא במתק וממכר: **שם יבול מהם.** ישהס אכלו לבדל ולולד ומאם מהם מעשרותיו והסורה אמרה (דברים יד) שנה שנה ושלכל ואלא שנה הראשונה ושניה חייב בשלישית לבדל על מעשרותיו בסוף שנה שלישית מן הבית ולהחודות. וגבי שביעית נהנה מהן להמפער והסורה אמרה (ב) ולא לסחורה אלא להפקיד ולצער בשביעית עד שלא תכלה ליהי מן השדה הוא זמן כיסור לפירות ולדמיוס: **מזכרים** יחזור דמים למקומן וכולה ברייתא דקדושין רבי יוחנן היא לאפילו

מסורת הש"ס

(א) קדושין כ. ערכין ז.
[מוספי דערבין ס"ה ה"ד]
(ב) קדושין נח. ע"ז נד.
(ג) [שכעית ס"ה מ"ז]
קדושין נח. ע"ז נד.
נכרות ע"ז. (ד) [ויקרא
כ"ה]. (ה) נס"א: כ"ו.
(ו) [לחפוס הדמים נקדושה
ר"ש]. (ז) [לחפוס רש"ש].
(ח) [לחפוס ע"ז]. (ט) [לחפוס
מחלוקין ולא מחלוקין מיכתי
ל"ה].

תורה אור השלם

1. בשנת היובל הזאת תִּשְׁבוּ אִישׁ אֶל אָחוֹתָיו ויקרא כה יג
2. כי יובל הוא קֹדֶשׁ תְּהִיָּה לָכֶם מִן הַשָּׁנָה תֹאכְלוּ אֶת חֲבֹאֲתֶיהָ ויקרא כה יב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שחא יגדל
וסי' והתורה אברהם

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[א] תוֹב ד"ה שְׁמַח טוֹ
הָיִט נִקְנָה מִלִּיחַת צְבִיחָה
דף ב ג נ"ב אֵין לֹא מוֹכֵן
וּכְסִי'ס דְּפֹס וְיִנְעִילָה
וּבִאֲשִׁילָה לִינְנוּ:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones